

Obrana (západních) hodnot?!

Autor politických bestsellerů a poradce prominentních think tanků, jako Aspen nebo Světová banka, Josef Braml v německém Wirtschaftsnachrichten o geopolitických proměnách doby. Evropské země by si měly uvědomit, o co v dnešní konfliktní době jde, jinak je transatlantická bublina rozdrťtí. Snění o transatlantické harmonií je nesmyslem, protože nic takového neexistuje. V dobách Studené války to bylo jiné, ale pád berlínské zdi dal věci do pohybu. USA považují Čínu za větší nebezpečí než Rusko, podle amerických návodů by se Ruskem měla zabývat Evropa a držet je v šachu a USA se soustředí na Čínu. V tomto schematu jde čistě o americké zájmy. Evropa má v americkém zájmu eskalovat situaci s Ruskem, ovšem podle tohoto návodu se Evropa rychle zruinuje. Evropa musí provádět nezávislou politiku, umožní to ustavení multipolárního světového pořádku, pokud to Evropa neudělá, nepřežije.

Jde v konfliktu Západu s Ruskem a Čínou o obranu „západních hodnot?“

Nikoliv. Jde jen o politiku zájmů. Diskuze o hodnotách se otevřou, když jde o to, aby maskovaly zájmy. Evropě bych radil, aby definovala svoje vlastní zájmy a prezentovala je na světové aréně. Úkolem diplomacie je vybalancovat vlastní zájmy se zájmy jiných, aniž by došlo k válce. Německo inklinuje k moralizování a romantickému vidění politiky, neumožňuje to adekvátní vidění světového dění. Vidíme, jak USA bezohledně prosazují vlastní zájmy k nepříteli, stejně jako k příteli. Je zřejmé, že americké a evropské zájmy už dlouho nesplývají. Ať se nám to líbí nebo nelíbí: USA se už dávno odvrátily od Evropy a nasměřovaly se k Asii, z toho důvodu musíme uplatňovat vlastní, na USA nezávislou evropskou politiku.

Ukrajinská válka znovu upevnila transatlantické spojení?

Věřit, že USA se zde ztotožňují s evropskými zájmy, jako v starých časech Studené války, je transatlantickou iluzí. USA jsou dnes vnitřně rozdírány a vně se koncentrují na střet s Čínou. Tato evoluce světové mocnosti – gradující vnitřní problémy a vnější geopolitické přesměrování – by měly dovést zodpovědné činitele v Německu i v Evropě k hlubinné reflexi.

Roztržka mezi Ruskem a Západem je tragická?

Velmi nešťastná, především pro Ukrajinu, která zaplatí za tuto zbytečnou zástupnou válku mezi USA a Ruskem, kterou mnozí geostrategicky myslící dávno předvíдали. V květnu 1998, poté co americký Senát ratifikoval rozšiřování NATO, kritizoval 94letý George Kennan tuto geostrategickou omezenost, nazval to tragickou chybou: vehnat Rusko do úzkých a založit na příští konflikty. Renomovaný expert na Rusko a architekt úspěšné americké zahraniční politiky jasně viděl do jakých problémů se tím dostanou samotné USA. Ruskou reakci vydávají stoupenci rozšiřování NATO za zdůvodnění svého krátkozrakého rozhodnutí, které je důvodem

dnešní eskalace. Merkelová a Sarkozy z dobrého důvodu zmařili v roce 2008 na summitu NATO v Bukurešti plány amerického prezidenta přijmout Gruzii a Ukrajinu do NATO. Pokud by Gruzie a Ukrajina, včetně Krymu a Abcházie, vstoupily do NATO, Černé moře by se stalo mořem NATO. To je důvod, proč si Moskva zajistila kontrolu Krymu a Abcházie. Dnešnímu konfliktu nerozumí ti, kteří nechápu geostrategické implikace jevů a omezují se na čistě právní aspekty. Zeptejme se obráceně, respektovaly by USA svobodnou volbu Mexika, kdyby se rozhodlo vstoupit do vojenské aliance s Čínou?

Kdo dnes drží delší rameno páky?

Putin se to může domnívat, země NATO nejsou ochotny nechat za Ukrajinu umírat vlastní vojáky. Na Ukrajině má Rusko vitální zájem, pro USA je to periferní záležitost, vydavatel New York Times před časem řekl, že USA, i kdyby měly ustoupit, by se v tomto případě neměly nechat vtáhnout do totální války. O to naléhavější je, aby Evropa snížila ve vztahu s Ruskem „bezpečnostní dilemata“, je problematické toto zadání delegovat na USA, jejich výzvy, historie a geografie ukazují na jiné geopolitické zájmy.

Evropa a především Německo ztratily v Rusku levného dodavatele energie?

Situace je vážná, musíme nasadit všechny síly, abychom řešili problém fosilních zdrojů. Dalším slabým evropským bodem je digitalizace, EU nemá žádnou online platformu srovnatelnou s americkou. Podvodní kabeláž patří Američanům, což je obzvláště citlivé v dnešní geoekonomické konkurenci, státy (USA?) se mohou lehce zmocnit dat svých konkurentů. Nezávislost v technologické oblasti je v jádru evropské suverenity a předpokladem autonomního jednání.

■ ■ ■ ■ ■ (2 votes, average: 5,00 out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

